

ดร.อาจองเผยวิภคตโลกรอน มนุษย์เตรียมอพยพสุดาวอังคาร ปี ค.ศ. ๒๐๒๐

ช่วงระยะเวลา ๔-๕ ปีที่ผ่านมา มนุษย์รับรู้เรื่องการปรวนแปรของธรรมชาติจากภาวะโลกรอน ส่งผลให้เกิดน้ำท่วมหนัก แผ่นดินไหว

เกิดพายุรุนแรงในภูมิภาคต่างๆ ปัญหาภัยเขาะชายฝั่ง อุณหภูมิของโลกสูงขึ้นจนทำให้คนล้มตาย ล่าสุดคำเตือนจากนักวิทยาศาสตร์ไทยภายใน ๓๐ ปี

น้ำจะท่วมภาคกลางของไทย เพราะระดับน้ำทะเลสูงขึ้นจากน้ำแข็งขั้วโลกละลาย

โอกาสที่ ดร.อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา อดีตนักวิทยาศาสตร์นาซา และผู้เชี่ยวชาญเรื่องภาวะโลกรอน เดินทางมายังกรุงเทพมหานคร

เพราะปกติจะใช้ชีวิตอยู่ที่โรงเรียนสัตยาไสย จ.ลพบุรี เพื่อมาบรรยายพิเศษเรื่องการผลิตบัณฑิตคุณภาพบนพื้นฐานคุณธรรม ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เมื่อเร็วๆ นี้ได้สละเวลาให้สัมภาษณ์ประเด็นของโลกรอน และทางรอดของมนุษย์เกี่ยวกับเรื่องนี้

ดร.อาจองกล่าวว่า ตอนนี้น้ดินฟ้าอากาศเปลี่ยนแปลงไปเยอะทุกอย่างมาจากภาวะโลกรอน จะเห็นปรากฏการณ์ใหม่ๆ ในประเทศไทย

ที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ที่ผ่านมามีหิมะตกเป็นครั้งแรก ล่าสุดมีหิมะตกในเคนยา ประเทศเหล่านี้อยู่ใกล้เส้นศูนย์จึงไม่ต้องตกใจ

หากในเดือนมกราคมหิมะจะตกในเมืองไทย เดือนมกราคมอากาศจะเย็นที่สุด หิมะน่าจะตกในภาคเหนือ

ภาวะโลกรอนทำให้น้ำแข็งขั้วโลกละลายเร็วกว่าที่เราคิด จะเห็นว่าขณะนี้ก้อนน้ำแข็งขนาดมหึมาใหญ่

เท่ากับเมืองนิวยอร์กไหลลงสู่ทะเล แล้วก็ไปละลายในทะเลทำให้ระดับน้ำทะเลสูงขึ้น

"เฉพาะแค่ช่วงชีวิตผมเอง ระดับน้ำทะเลสูงขึ้น ๑๖ เซนติเมตร ตอนนี้อายุผม ๖๘ ปีแล้ว ๑๖ เซนติเมตรถือว่าเยอะมากแค่ช่วงระยะสั้นๆ

ปกติจะใช้เวลาเป็น ๔,๐๐๐-๕,๐๐๐ ปีไม่ใช่แค่ ๑๐๐ ปี ตอนนี้กำลังเร่ง เพราะความร้อนมากขึ้นน้ำแข็งละลายมากขึ้น จะเร่งขึ้นไปเรื่อยๆ"

เมื่อย้อนไปยังยุคน้ำแข็ง ตอนนั้นอากาศหนาวเกือบจะทั่วโลกมีหิมะตก น้ำเหล่านี้หมุนเวียนไปเป็นน้ำแข็ง มีน้ำสะสมอยู่บนภูเขา

ตรงขั้วโลกเหนือขั้วโลกใต้ ถ้าเราเปรียบเทียบตอนนั้นน้ำจากระดับน้ำทะเลระเหยขึ้นไปตกมากกลายเป็นฝน และหิมะทำให้ระดับน้ำทะเลลดลง

ตอนนั้นระดับน้ำทะเลอยู่ต่ำกว่าระดับปัจจุบัน ๑๒๐ เมตร และถ้าน้ำแข็งละลายหมดระดับน้ำทะเลสูงขึ้น ๑๒๐ เมตรเพราะระดับน้ำทะเลไม่ได้หายไปไหนหมุนเวียนอยู่บนโลก

เมื่อเป็นอย่างนี้ก็หมายความว่า น้ำในทะเลสูงขึ้นจะค่อยๆ กินฝั่งของเราไปเรื่อยๆ อย่างเขตบางขุนเทียนที่กรุงเทพฯ เราสูญเสียแผ่นดินไปแล้ว ๑ กิโลเมตร

นักวิชาการทางทะเลบอกว่า ปรากฏการณ์เหล่านี้คือปัญหาภัยพิบัติชายฝั่ง แต่ในมุมมองของอดีตนักวิทยาศาสตร์จากนาซาไม่เป็นเช่นนั้น

"ตอนนี้เสาไฟฟ้าอยู่ในทะเล หลายคนบอกว่าไม่ใช่ระดับน้ำทะเลสูงขึ้น แต่เป็นการเซาะฝั่ง ขอบ่งชี้ว่าหากน้ำเซาะฝั่งเสาไฟฟ้าก็ล้มไปแล้วแสดงว่า

ระดับน้ำทะเลสูงขึ้นและเป็นอย่างนี้ทั่วโลก อเมริกาออกมาพูดว่า เมืองไมอามีอีกหน่อยก็จะมีเหลือ ไม่ได้จม หมายความว่าระดับน้ำทะเลสูงขึ้น"

ภาวะโลกร้อนแผ่อาณาเขตไปทั่วโลก ดูเหมือนว่า จะเป็นปัญหาที่ยากจะเยียวยา อาจตรงกับคำทำนายของนอสตราดามูส์ว่าโลกจะแตก

แต่ทางวิทยาศาสตร์บอกว่า ไม่ได้หมายความว่าแตกกลายเป็นเสี่ยงๆ จะพัง เพราะน้ำท่วม แผ่นดินไหว อุณหภูมิสูงขึ้น ทำให้มนุษย์อยู่อย่างลำบาก

ประกอบกับจำนวนประชากรของโลกเพิ่มขึ้นไม่หยุดหย่อน จำนวนผู้บริโภคมมากขึ้นทำให้โลกยิ่งร้อน ซึ่งมีคนคิดถึงทางออกของปัญหานี้ไว้แล้ว

ดร.อาจองเล่าว่า องค์การนาซา มีโครงการจะไปเริ่มสร้างเมืองในอวกาศ โดยเลือกพื้นที่ดาวอังคาร เพราะมีสภาพเหมือนกับโลก

ขณะที่ดาวดวงอื่นเต็มไปด้วยอากาศพิษ ดาวพุธอยู่ใกล้ดวงอาทิตย์เกินไป ดาวพฤหัสบดี มีสภาพเป็นกรด ดาวอังคารแม้อากาศหนาว

และมีสภาพไร้น้ำหนัก แต่มนุษย์อยู่ได้ด้วยการไปสร้างเมืองกระจกทำให้มีแรงโน้มถ่วงเหมือนกับอยู่บนโลกได้ เพราะสภาพไร้น้ำหนัก

ทำให้กระดูกเราอ่อนไม่แข็ง กล้ามเนื้อจะหายไป

ในเบื้องต้นจะส่งคนออกไปสร้างอุตสาหกรรมในอวกาศ ใช้วัตถุดิบจากดวงจันทร์ของดาวอังคาร ซึ่งมีอยู่ ๒ ดวง จะมีสารทุกอย่างที่เราต้องการ

ไม่ว่าจะเป็นเหล็ก ยิปซัม แร่ธาตุต่างๆ และการขนย้ายแร่ธาตุเหล่านี้จะเป็นไปโดยง่ายบนสภาพไร้น้ำหนัก

ขณะเดียวกันเราเจอน้ำมันดวงจันทร์เยอะมาก จะสร้างฐานบนดวงจันทร์เป็นจุดเติมพลังงาน เอน้ำมันที่อยู่บนดวงจันทร์มา

ใช้พลังงานแสงอาทิตย์แยกออกซิเจน เป็นพลังงานไฮโดรเจน ใช้พลังงานนี้ไปขับเคลื่อนกับยานต่างๆ ทำให้การเดินทางบนอวกาศ

เป็นเรื่องธรรมดาโดยไม่ต้องใช้น้ำมัน

วางแผนว่ามนุษย์ครึ่งหนึ่งของโลกจะต้องอพยพไปอยู่บนดาวอังคาร อาจไปไม่หมด เพราะโลกวิกฤติมนุษย์อยู่ลำบากแล้ว การออกแบบสร้างเมือง

จะแบ่งเป็นเมืองขนาดเล็กอยู่สักสองแสนคน เป็นเมืองในอวกาศโดยสร้างระบบให้มีน้ำหนัก สามารถเดินไปมา ไม่ใช่ลอยไปมา ส่วนการเดินทาง

ในอวกาศจะสร้างเรือใบรับรังสีพลาสมา เพื่อให้พาหะนี้เคลื่อนไปในอวกาศได้

การดำรงชีวิตในอวกาศไม่ต้องใช้น้ำมันจะใช้แสงแดดแทน เพราะมีเหลือเฟือ โดยจะสร้างแผงโซลาร์เซลล์ขนาดใหญ่แค่ไหนก็ได้

รับรองไม่หล่นลงมาบนพื้นโลก เพราะในอวกาศมีสภาพไร้น้ำหนัก สามารถรับแสงแดดได้ตลอดเวลาอีกทั้งไม่มีเมฆมาบัง

ดร.อาจองบอกว่า องค์การนาซาวางแผนไว้ปี ค.ศ. ๒๐๒๐ มนุษย์จะลงบนดาวอังคารเป็นครั้งแรก เพื่อจะเริ่มไปเยี่ยมไปศึกษา

อยู่ที่นั่นสักพักว่าจะอยู่กันได้สะดวกสบายแค่ไหน หลังจากนั้นจะเริ่มเอาคนไปอยู่สร้างตึกสร้างเมือง ตอนแรกจะมีเรือนกระจกแบบกลมๆ

เราเข้าไปอยู่ในนั้นปลูกผักปลูกข้าว

ต้นไม้บนดาวอังคารจะโตเร็วกว่าโลกของเรา ที่โตเร็วเพราะมีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เยอะ ต้นไม้ชอบก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

ขณะเดียวกันเราไม่ต้องขนออกซิเจนไป ปลูกต้นไม้ก็คายออกซิเจนให้กับตัวเราได้

เมื่อผู้คนอพยพมามากขึ้น อุณหภูมิเริ่มสูงขึ้น ปกติบนดาวอังคารอุณหภูมิตอนนี้ติดลบ เมื่อมนุษย์อยู่มีเครื่องมือเครื่องมือ

ก็ทำให้เกิดภาวะโลกร้อนขึ้น แต่ตรงนั้นไม่ต้องห่วง เพราะอุณหภูมิต่ำอยู่แล้ว อุณหภูมิติดลบ 30 องศาเซลเซียส มนุษย์เข้าไปอยู่

ได้อีกเยอะ และยังอยู่เยอะยิ่งดีทำให้อากาศร้อนขึ้น

ที่สุดแล้วเด็กในวันนี้จะเดินทางไปทำงานอวกาศแทนที่จะเดินทางไปตะวันออกกลาง เกาหลี ญี่ปุ่น การเดินทางไปดาวอังคาร

จะกลายเป็นเรื่องปกติธรรมดาเหมือนกับการเดินทางขึ้นเครื่องบินไปต่างประเทศ

ระยะทางจากโลกไปดาวอังคารไม่แน่นอน บางครั้งอยู่ใกล้กัน บางครั้งไกลออกไป ตอนที่ผมไปช่วยเขาส่งยานอวกาศ

ลงบนดาวอังคารใช้เวลา ๑๑ เดือน แต่ระยะเวลาที่ใกล้สุดระหว่างดาวอังคารกับโลกคือ 3-4 เดือน ขึ้นอยู่กับจังหวะว่าโลก

จะหมุนเข้าใกล้ดาวอังคารช่วงไหนของปี

"เราต้องมองการณ์ไกลเริ่มคิดได้แล้วว่า ประเทศอื่นส่งคนขึ้นไปบนอวกาศแล้ว ของเรายังไม่มีคนไทยขึ้นไปสักคน

ไม่ใช่ที่เราต้องสร้างเอง แต่เราไปร่วมมือกับเขาให้ส่งคนของเราขึ้นไปบ้าง เพื่อที่เราจะได้มีประสบการณ์ได้เรียนรู้ จีนเริ่มส่งขึ้นไปแล้ว

มีทั้งญี่ปุ่น เกาหลี มาเลเซีย อินเดีย ตะวันออกกลาง คนไทยเรายังไม่มีโอกาสได้ขึ้นไป" ดร.อาจงกล่าวทิ้งท้าย

ความหวังที่มนุษย์จะไปอยู่บนโลกใบใหม่ใกล้ความจริงเข้ามาแล้ว

ผู้สื่อข่าวอังกฤษที่วิกฤตโลกร้อน

เขียนโดย ภาษาสยาม

วันอังคารที่ 30 กันยายน 2008 เวลา 17:39 น. - แก้ไขล่าสุด วันอังคารที่ 30 กันยายน 2008 เวลา 17:55 น.

ที่มา www.kapook.com